

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

75. Similis ipsi Deo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

ram, & pœnalitates suscipiens in se, fabrilem quoque artem, quæ præcipue servorum est, sub Magisterio IOSEPHI per annos bene multos profitens, in similitudinem substantialem hominum duorum MARIE & IOSEPHI factus, & habitu, hoc est, corpore ac proprietatibus inventus, nullo nostro merito, sed ex sola misericordia Dei, ut homo IOSEPH, verè homo & rationalis, sine peccato, ignorantia, tarditate, tepiditate, &c. Est ergo IOSEPH similis filio suo.

ELOGIUM LXXV.

IOSEPH

Similis Deo.

In primis de Fide est, omnem hominem esse similem Deo, Genes. enim 1. v. 26. *Faciamus, inquit, Deus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.* Et. v. 27. *Creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum & feminam creavit eos.* Atqui juxta Dialecticos, quod dicitur de omni, dicitur & de quovis contentò sub omni. Continetur autem etiam IOSEPH sub omni, subintellige homine. Est ergo ipse quoque imago Dei, adeoque similis Deo. Atqui imago est similitudo alterius ab ipso procedens aliquò modò. Homo ergo, & IOSEPHVS, qui sunt imago Dei, debent esse similitudo Dei. Atqui non sunt similitudo Dei in natura specifica. Ergo tantù sunt similitudo

P

in ali-

in aliquo specialiter repræsentante naturam specificam. 2. Debent esse similitudo procedens à Deo. De hoc autem nemo dubitat; quia sunt effectus physici à Deo per creationem procedentes; ut ipsemet Deus cit. loco testatur. Sed de conditione primâ maius est apud plerosque dubium, quod deponere me, licet inde non plus IOSEPHO, quàm cuilibet alteri accedat, necessarium duco, subinde tamen adiungam modum etiam supernaturalis cuiusdam similitudinis IOSEPHO in paucis convenientis. Sic igitur ad prius quod attinet, est IOSEPHVS, & universim homo, teste Cornel. in 1. Gen. imago naturalis Dei decem modis 1. quòd hominis anima sit spiritualis & individua substantia. 2. Quòd sit immortalis & æterna. 3. Quòd prædita sit memoriâ, intellectu, & voluntate, tanquam Trinitas creata increatam aptissimè exprimens. 4. Quòd sit libera libertate contrarietatis & contradictionis. 5. Quòd cunctis animalibus sua potestate præsit ac dominetur. 6. Quòd sit capax omnis honestatis, sapientiæ, ac bonitatis. 7. Quòd sit finis quodammodo omnium creatorum & quasi omnipotens instar Dei. 8. Quòd omnia intelligat & saltem eminenter contineat in se, omnes gradus entis. 9. Quòd sit tota in totò, & tota in qualibet parte. 10. Quòd intelligendo se producat in mente suâ verbû intelligibile suiipsius expressivum, sibiq; simile: atque inde in voluntate eiusdem amorem producat. In quo quidem ratio imaginis naturalis Dei præcipuè elucet. Ulterius atem iam ad alteram

ram

ram imaginem, quæ supernaturalis est, gradum promoveo. Ea verò duplex est, gratiæ una, & alia gloriæ. Sed de gratiâ superius abundè egi, cum eâ IOSEPHVM plenum fuisse, probavi. Nunc de gloriâ superest, ut dicam, non quidem eâ quam modò obtinet in cœlis, quæ hoc ipso, quod verisimilia tibi nostra sint, uni cedit Virginis gloriæ; sed de illâ, quâ inter nos vivens speciali Numinis favore, ad tempus eidem placitû prælibavit; quæq; à cœlesti aliter non differt, quàm quòd illa habeat se per modû transeuntis, hæc cœlestis verò, se per modum habitûs, habeat. Igitur IOSEPH mihi adhuc in suo mortali corpore videtur pervenisse ad supremæ similitudinis cum Deo gradum. Et quidem, per claram divinæ essentiæ visionem tradunt Stemma Marianum Germanicè impressum ad diem 19, Martij. & Gratian. lib. 3. c. 5. & l. 5. tit. 3. quorum postremus affert verba S. Brigitt. Rev. l. 6. c. 58. *Vbi sic, inquit, obediens erat IESVS, ut cum IOSEPH casu diceret ei, fac hoc vel illud, statim ipse faceret quia sic occultabas Deitatis suæ potentiam, ut nisi à me; & quandoque à IOSEPH sciri non posset, qui vidimus lumen admirabile multoties circumfulsisse eum, & Angelicas voces cantantes super eum audivimus.*

Verum hæc revelatio non videtur præbere sufficiens argumentum assentiendi dictis. Alio proinde, ut confugiam, necesse est. Nempe 1. clara Dei visio, ut volunt gravissimi Doctores, multis alijs Viatoribus minùs sanctis, quàm sibi IOSEPHVS speciali Dei beneficentiâ ad breve

concessa tempus est. Non est ergo hæc ipsa neganda IOSEPHO. 2. Visio ista videtur esse præmium extraordinarij amoris, quò fertur quis in Deum. At nullibi amor ardentior in Deum fuit, quàm in paterno corde IOSEPHI. 3. Visionem hancut IOSEPHO impetret. B. Virgo & concedat IESVS maximè videntur obligati, saltem ex decoro. Possumus ergo dicere, de facto illi hanc datam esse.

ELOGIVM LXXVI.

IOSEPH

Similis Deo Patri ingenito.

Patris nomen Deo multipliciter competit. ut 1. Creatione, quâ nos ex nihilo ad imaginem & similitudinem suam, hoc est, ad simillimam imaginem creavit. 2. Redemptione, quâ nos per Christi temporalem mortem liberavit à morte æternâ. 3. Regeneratione quâ nos per baptismum à peccato originali, per quod mortui eramus, in novam gratiæ vitam regeneravit. 4. Adoptione, quâ nos sibi in filios per gratiam adoptavit. 5. Vocâtionem, quâ nos cœlestis suæ gloriæ hæredes propter opera nostra absolutè prævisa instituit. Verùm hæc quinque Paternitatum genera communia sunt omnibus tribus divinis personis. Redemptione exceptâ, quatenus significat actiones talis suppositi ad salvandos homines missi. Ut enim habet axioma Theologicum; opera omnia ad extra

com-